

**DO KESNE
NAUČI
V SREDIŠČI
ERDELJSKOGA
STR. 3**

**VSAK DAN
PRINESEM
V SVOJO
SLUŽBO
NEKAJ
POZITIVNEGA
STR. 4**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 29. marca 2012 ☼ Leto XXII, št. 13

Mednarodni filmski festival

DNEVI ETNOGRAFSKEGA FILMA

Slovensko etnološko društvo je v partnerstvu z Znanstveno-raziskovalnim centrom SAZU in Slovenskim etnografskim muzejem tudi letos pripravilo Dneve etnografskega filma, pete po vrsti. Potekali so v Ljubljani od 12. do 16. marca 2012. Izmed 80 prijavljenih filmov iz 25 držav je komisija izbrala 36 filmov za redni program.

Festival se je začel s sekcijo Gradiva. Predstavljeni so bili filmi, ki so sestavni del raziskovalnih projektov. Tako npr. cerkljanski lavfarji, pustno oranje v Kostanjevici na Krki pa tradicionalne in pozabljene veščine učenja volov, šege ob sodobnih porokah v Sloveniji in novodobna naseelitev zapuščene istrske vasice. V tej sekciji sta bila prikazana tudi dva filma, ki sta nastala v okviru raziskovalnega projekta Porabski Slovenci v madžarskem gulagu. Videli smo video intervju s Porabsko Slovenko Ano Nemet Dončec in vizualni opis bivšega taborišča za deportirance Kónya v madžarskem Hortobágyu.

Sledil je program študentskih filmov. Največ jih je bilo iz tujine, slovenske barve so zastopali študentje z Oddelka za kulturno antropologijo in etnologijo ter slušatelji Poletne šole vizualne etnografije.

Največjo skupino rednega programa so sestavljali filmi o manjšinah, bodisi narodnih, etničnih, jezikovnih ali spolnih. Tako smo videli življenje

Podelitev plakete Nika Kureta na Dnevih etnografskega filma, Ljubljana, 15.3.2012.

Ana Nemet Dončec in Katalin Munda Hirnök med snemanjem intervjuja, Števanovci, 27.6.2011.

Italijanov v Kanadi, Slovencev v Beogradu, Indijcev v Londonu, Čehov v Banatu, Makedoncev v Carigradu, Kitajcev v Beogradu. Tudi otvoritveni film, Itelmen-

ske zgodbe, je prikazal življenje jezikovne manjšine na daljni Kamčatki, ki šteje samo še nekaj tisoč ljudi. Film o manjšinah razodevajo probleme, s

katerimi se vse manjšine srečujejo v razponu od asimilacije do borbe za ohranjanje etnične, jezikovne in kulturne identitete. Značilnost sodobnega etnografskega filma je, da z veliko občutljivostjo prikazuje probleme navadnih ljudi, jih skuša razumeti in zagovarjati njihove pravice. Na ta način se vključuje v prizadevanje za spoštovanje človekovih pravic na ravni vsakdanjega življenja, ne le na ravni učenih diskusij. V to skupino filmov bi sodili tudi že omenjeni raziskovalni filmi o Porabskih Slovencih, deportiranih na Hortobágy v času Rákosyjevga režima. Doslej so bili posneti razgovori s Porabskimi Slovenkami in Slovenci, ki so doživljali depor-

tacije kot otroci, posneti so bili sledovi deportacij v Porabju, v Budimpešti ter v muzeju deportirancev v Ebesu.

Ko nekateri filmi prikazujejo npr. revščino v Afriki, v gledalcih vzbudijo vprašanja o vzrokih in posledicah neenakosti v svetu. Pretresljiv je bil npr. film o tem, kako si preprosti Kamerunci predstavljajo življenje v Evropi. Visoko idealiziranje evropske civilizacije po eni strani žene številne Afričane v Evropo, po drugi strani pa povzroča tragično razočaranje ob spoznanju realnosti.

Posebni program festivala je bil posvečen znanemu fotografu Stojanu Kerblerju s Ptuja. Znan je po fotografijah haloških ljudi in njihovega vsakdanjega življenja. Zato je navzoče etnologe in snemalce zanimal predvsem njegov način vzpostavljanja stikov z ljudmi.

Vrhunec festivala je vsako leto svečana podelitev plakete Nika Kureta za prispevek k razvoju etnografskega filma. Letos je plaketo dobila dr. Herta Maurer Lausegger za dolgoletno ustvarjanje filmov o slovenskih narečjih na avstrijskem Koroškem.

Program in katalog festivala, kjer so objavljene tudi kratke vsebine filmov, si bralci lahko ogledate na strani: <http://www.def.si> ali neposredno na: http://www.def.si/vsebina/DEF_katalog_2012_web.pdf

Naško Križnar

LAJOS BENCE: VZKLIT IZ KAMNA

Pred nedavnim me je uredništvo tednika *Népújság* povabilo, naj napišem prispevek na temo kultura, vsebino si izberem sam. Pod naslovom *Saj se razumemo, včasih pa tudi ne*, sem pisal o pomenu izdajanja literarnih in drugih del v dveh ali celo treh jezikih, konkretno v madžarskem in slovenskem jeziku. Za zgled so mi že vrsto let gradiščanski Hrvati v Avstriji, ki imajo večino del v svojem in nemškem jeziku, občasno tudi Slovenci na Koroškem. Omenil sem tudi najnovejšo književno delo Lajosa Benceja *Vzklit iz kamna* (*Kőből vájva*), ki je izšlo v slovenskem jeziku v zbirki *Mostovi na meji* – urednik Franci Just – pri založbi Franc – Franc v Murski Soboti.

Oznaka *književno delo* se mi za delo Lajosa Benceja zdi ustrezna, kajti v knjigi je spremna beseda Lászla Göncza, ki nekoliko presega običajno dolžino, sledi šest daljših pesmi, več kot polovica knjige je namenjena esejem in študijam. Tekste sta iz madžarščine prevedla Béla Szomi in Gabriela Bence Utroša, likovno opremo je prispeval Endre Gönter (*Pozabljeno ognjišče*). Zanimiva, mestoma provokativna in kritična knjiga je neke vrste *osebni zbornik* priznanega izobraženca madžarske narodnosti, ki je študiral v Budimpešti in Debrecenu, zdaj pa dela v Lendavi.

Mojster daljših poezij – besedna ustvarjalnost Lajosa Benceja je naslovil uvodno razpravo/spremni esej László Göncz. Izhaja iz univerzalnega spoznanja, da je za narodne skupnosti z manjšinskim statusom »nad vse pomembno, da imajo v svojih vrstah vidne osebnosti, ustvarjalce, ki po svojih kvalitativnih vrednotah dosegajo nadpovprečne rezultate in sodijo v sam

vrh izvajalcev svoje dejavnosti. V Prekmurju, kjer živi madžarska narodna skupnost, Lajos Bence nedvomno sodi v to kategorijo izobraženec.« Razpon dejavnosti, s katerimi se Bence ukvarja, je nadvse širok in raznolik ter zajema od no-

identificira s to plemenito literarno-umetniško zvrstjo oziroma s pesniškim poslanstvom.«

V znanstvenoraziskovalnem delu Lajos Bence posebno pozornost namenja »Lajos Vlaju, pionirju madžarske literarne ustvarjalnosti v

Lajos Bence pogosto piše tudi o likovni umetnosti, na fotografiji s slikarjem Csabo Nagyem. Na fotografiji še naslovnica knjige *Vzklit iz kamna* z ilustracijo Endreja Gönterja *Pozabljeno ognjišče*.

vinarskega in uredniškega dela, prek raziskovanja in do petja v etno-pevski skupini *Muravidéki Nótázók* (*Prekmurski pevci*).

Avtor eseja ugotavlja tudi, da Bence stalno hrepeni po spreminjanju družbe, »nekakšen konstanten revolucionarni navdih – v plemenitem pomenu te besede – je morda pogojen z neposredno dobljenimi informacijami o omenjeni madžarski revoluciji«. Gre tako za leto 1956 kakor za znamenito marčno revolucijo leta 1848. Revolucionarna dogodka opeva v poeziji, denimo v pesmi *Segesvári rózsa/Roža iz Segesvára* (danes mesto Sighisoara v Romuniji, »kjer je v boju s teptalci vrednot marčne revolucije leta 1849 padel znameniti madžarski pesnik Sándor Petőfi«). Lajos Bence je predvsem pesnik, »in to mojster daljših, vsebinsko zaokroženih, pretežno melanholičnih pesniških besedil. Tudi osebno se najrajši

Prekmurju, ter prvi generaciji literarnih ustvarjalcev v okviru madžarske narodne skupnosti, ki so se začeli uveljavljati v drugi polovici šestdesetih let 20. stoletja, pretežno pa v naslednjih desetletjih.« Pozornost namenja, tudi v pričujoči knjigi, verjetno »največjemu, neumornemu organizatorju madžarske literarne dejavnosti v Prekmurju in odličnemu, žal prezgodaj preminulemu pesniku Sándorju Szúnyoghju, vidnemu predstavniku omenjene prve generacije prekmurskih madžarskih literatov, s katerim sta bila tudi najboljša prijatelja.« László Göncz našteje še druge, raznotere Bencejeve dejavnosti, ki jih je uresničeval sam ali v sodelovanju s številnimi sodelavci iz Madžarske in Vojvodine. *Izpovedati se je treba, izpovedati Madžar Madžaru v solidarnosti; Graditelju v bran pokvarjen(osti); Psalm XX; Misel, ki prodira v kamen; Samo spoznanje*

je tvoje in Odlomki iz zgodovine naših »kavkarij« so naslovi Bencejevih pesmi, v katerih je kot rdečo nit čutiti bolj ali manj poudarjeno avtorjevo pripadnost madžarstvu, madžarski umetnosti, čeprav beremo tudi o univerzalnih vrednotah in o umetnosti. Posebnost objavljene poezije je, da so pesmi posvečene znanim umrlim in živim osebnostim, recimo: Iloni Z. Szekeres, recitatoriki; Imreju Makowczu, tesarju-zidarju poetu; Feriju Királyu za 70. rojstni dan; Priklon Lajos Vlaju in Endreju Göntérju. Med eseji so: *Z dovolilnico na meji; Bomo?; Smo? in Smo bili*. Posebej naj omenim: *Z dovolilnico na meji, s podnaslovom: Zgodba moje družine ali posebno – osebna mitologija ob trianonski meji*. Tu Bence opiše svoje poreklo, rojstne Genterovce ob trianonski meji, v katerih po vojni ni bilo prijetno živeti predvsem zavoljo politike in ne zaradi vaščanov, in tudi podeželski utrip v »rezbarski delavnici«, kjer so se pozimi zbirali starejši ljudje, rezljali, rezbarili in še kaj. »S pomočjo anekdot in kmečkih potegavščin in ogovarjanj sem tu dobil tudi svoje prve ‚surove‘ literarne izkušnje.« Iz eseja še življenjsko spoznanje: »Včasih se prav čudim, kako se naša še zmeraj razcefrana skupnost na nek čudežen način vedno znova opomore in spozna, da je edina prava pot do uspeha tista, ki vodi skozi skupno delo in skozi delo za skupnost, ne pa preko nesoglasij in preprirov.«

Med študijami je najboljša *Zgodovina madžarskega dvojezičnega šolstva v Prekmurju*, sledijo ji *Lendavska književnost in tiskarstvo v XVI. stoletju; Literarna dejavnost prekmurskih Madžarov skozi*

čas in Od Halicanumovega sporočila do Halicanumove rapsodije – zapis o pesmih Sándorja Szúnyogha. Študija o zgodovini dvojezičnega šolstva v Prekmurju ni samo najobsežnejši, marveč najpomembnejši tekst Bencejeve knjige. Tudi zato ne more biti predmet analize in ocene v *priložnostnem časnikarskem zapisu*, kot je ta, ki ga berete. Je zgolj novinarjev pogled na študijo. Avtor se je potrudil, prebral madžarske, vojvodinske in slovenske avtorje, ki so strokovno obravnavali tematiko, od leta 1959/60, začeni v otroških vrtcih, osnovnih in srednjih šolah. Ugotovitev strokovnjakov je prepletel s svojimi izkušnjami, kajti več let je poučeval na srednji dvojezični šoli in spremljal dogajanje *od znotraj*. Po tem, ko sem študijo, ki ji ne odrekam pomena, prebral trikrat, jo *pregnetel* z dolgoletnimi osebnimi izkušnjami in pogosto novinarsko primerjavo narodnostnega šolstva v Avstriji: Koroška, Gradiščanska in Štajerska; na Madžarskem za Slovence in hrvaško ter srbsko manjšino, k temu dodal *družinski/sorodstveni pogled*, si upam zatrditi, da je dvojezična slovensko – madžarska osnovna šola v Prekmurju boljša, kot ji je pripravljen priznati avtor in še marsikdo, s kakovostnejšimi rezultati, kot večina omenjenih šol, morda z izjemo enojezičnih, kot so italijanske šole na slovenski Obali ali slovenska gimnazija v Celovcu, hrvaška gimnazija v Obervartu/Borti na Gradiščanskem in še kaj enakega. Prekmurska slovensko – madžarska dvojezična osnovna (in srednja) šola ni idealna, toda – ali niso tudi slovenske osnovne in srednje šole deležne nenehnih kritičnih pripomb?

ERNEST RUŽIČ

Do kesne nauči v središči Erdeljskoga

Srejni marca je sprtolejtno sunce že dostakrat vō z oblakov kukivalo, med dnevom je vsikdar toplauča bila. Takšoga reda se s svojim padašom vsikšo leto napautiva kama langivat po svejti. Istina, ka na tej klantanjaj skoro vsikdar sausednje rosa-

ge gorpoiškeva. Lanjsko leto sva par dni preživela v Beogradu pa v sōvernoj Srbiji, letos naja pa je paut pelala prauti Transilvaniji ali kak se vogrski pravi Erdelji. Naja cug je rano zrankoma odpelo s Pešta. Bui je petnajsti marec, narodni svetek Madžarov, mūva pa sva se podala na dolgo-dugo paut v varaše Koložsvār pa

Marosvásárhely, gde sva mela stare poznance.

Včasik, gda je napunjeni cug prejk grajnca pelo, je krajina ovaška gratala. Na tom tali romanarskoga rosaga (pa kak sva kisnej zvōdala, indri tō) dostakški fabrik se vidi, štere so na nikoj prišle. Vnaugo ramov je videti, šteri so nej do konca zozidani, zvekšoga majo samo gaule stene s cūglōv. Istina, ka je rosag že od leta 2007 članica Evropske unije, nej je pa cūj pri Schengeni, zatok so pasoše pa parvice na cugi eške prejkpoglednili.

Na Romanarskom vōra ovak tiktaka kak pri nas. So edno vōro naprej, gda je pri nas na priliko vōra šest, pri nji že sedem gé. Paut s Pešta do Koložsvāra tak trpi osem vōr namesto sedem. Gda človek pride na veuki panauf v glavnom varaši Erdeljskoga, čūti, ka je pri dveraj mesta. Vsakšo fele lūstvo vidi: ništerni čakajo na cuge, drūgi nika odavajo, tretji pa tak gledajo, ka človek raj

primle svojo palacko krepko v rokau. Kauli panaufa pa placa je dosta takzvani »Gabor-ciganjov«, štere brž spoznamo po njini veuki klabūkaj. Njine žene majo pisane gvante, na svoji vacalejgaj pa une tō nosijo črne kolapoše.

Zidine na glavnom trgi spominajo na srejdno Evropo

Če štoj nūca informacije, je žmetno dobi, če ne vej romanarski. Istina, ka mladina zvekšoga guči engleski, depa vogrski vsikšo leto menje lidi razmej. V etom varaši, šteri je tretji največji na cejlom Romanarskom, je po zadnjom

V Koložsvāri so žgonke »puliska«

ljudskom štetji eške samo 16 % Madžarov bilau. Varaš se uradno zōvé Cluj-Napoca, drūgi tau, latinsko ime mesta so cūjdali leta 1974, ka so v etaj krajinaj že v rimski cajtaj živeli lidgé.

Romanarge so fejst gizdavi na tau, ka so uni sinauvge stari Rimljanov, eške več, ka so potomci lūstva Dakov, šteri so že pred Rimljanami na etoj zemlej živeli. V vsikšom varaši dajo postaviti kip z Romulusom pa Remusom (prvi krali Rome), štere dogi vukica.

Zvūn centra so iže skoro kak vseposedik v vzhodnoj Evropi. Rastéjo veuki bloki, dosta veuki baut geste, po poštijaj pelajo tramvajge pa trolinge. Z ednim smo se mi tō odpelali v središče, na busi smo pa gorprišli, ka je najbaukše, če se z Romanari pogučavamo taljanski, tak se najležež razmejmo.

Naš hotel je k sreči nej biu daleč od glavnoga trga. Na srejni toga stogi veuka gotska cerkev svetoga Mihaela. Cerkev je katoličanska, v zgodovini pa so go meli protestantke tō. (Te so vse kejepe pa kipe vōznosili.) V tau Božo ižo odi največ Madžarov

Fadrusza z začetka 20. stoletja má latinski napis, depa Romanarge majo Matjaža za svojoga krala (ranč tak njegovoga očō Janoša Hunjadina). Eške v cajti koložsvārskoga župana Gheorghea Funara je trg sploj ovak vōvido. Vsikša stolica je nosila romanarske farbe, eške kankle za smetke so na rdeče-žuto-sivo pofarbali.

Gda smo oprvin na trgi bili, so ništerni djenau protesterali

Kip krala Matjaža pred Mihaelovov cerkvov

prauti rudniki zlata v vesnici Verespatak (Rosia Montana). Edni pravijo, ka bi dosta lidi tak delo dobilo, drūgi pa pravijo, ka bi se krajina na nikoj djala.

Zidine kauli glavnoga trga so djenau takše kak liki v Budimpešti, v Beči ali v Trsti. Monarhija je njala svoj pečatli na vsikšom vekšom varaši. Če se človek malo dale šeta, vidi baute, knjigarne pa kavarne, na šteraj piše, če gučijo vogrski. V mali ulicaj najdemo kancelaje madžarski organizacij, tū ali tam vidimo spominske table veukim madžarskim umetnikom. Na ednoj steni pa so bili zakeldjeni mali paperčki, na štere je leko vsikši kaj napiso. Tam smo vidli vse: vogrski, romanarski, nemški ali engleski. Tau znamenūje, ka je tau veuki varaš, gde kulture vkūper

živejo. (Inda svejta so polonje lūstva bili Sasi, nemški narod.) Srečali smo ništerne vogrške mlade, šteri so pravli, ka se uni nedo korili z Romanarami, neškejo madžarskoga nacionalizma, škejo samo v meri živeti v svojom rojstnom varaši.

Nej daleč od našoga hotela smo najšli samopostrežno (önkiszolgáló) katoličansko restavracijo. Če smo že na Erdeljskom bili, smo mogli kauštati domanjo gesti. V etaj krajinaj lidgé dosta »puliske« gejo. Tau so kukarčni žgonki ali polenta z birkečimi škipkami, cūj pa se leko gej slatko ali lūk tō. Mi smo bole z mladim govenskim mesom geli, ka uni zovejo »növendékhus«. Pred tem pa smo koštavali »čorbo«, ka so bogate župe z mesom pa zelenjem, depa so malo kisele. Zvečer smo odišli pred rojstno kučo krala Matjaža, gde so meli program madžarski mlajši z gimnazije. Petófinove pesmi so gučali, s kitarov spejvali, kauli stau lūdi pa je je poslušalo. Tisti kmični večer na 15. marec je sploj lejpi biu. Merni, tūji svetek Madžarov je več znamenūvo, kak kakša koli demonstracija v Pešti. Iz njini lamp se je iskreno čūla Sekeljska himna.

Naš večer se je skončo po kavarnaj pa krčmaj v Koložsvāri. Koštavali smo erdeljska piva, se fajm pogučavali z domanjimi mladimi (našo padaškinjo smo spoznali v Ljubljani pred desetimi lejtami, od tistoga mau smo se nej vidli). V kavarni Bulgakov se zbera vogrška mladina, krčmau pela eden erdeljski pisateu Orbán János Dénes. Poslušali smo koncert pa plesali, sledik sva se s padašom po trūdnom dnevi napautila nazaj v hotel. Spoznala sva zanimive lidi, videla, kak mladina živé v veukom varaši. Nauč je bila kratka, drūgi den so naja čakali nauvi čari varaša s stau obrazami pri reki Szamos.

-dm-

OD SLOVENIJE...

Erjavec obiskal Zagreb

Zunanji minister Karl Erjavec se je v Zagrebu prvič srečal s hrvaško kolegico Vesno Pusić. Ministra sta sprožila pobudo za srečanje slovenske in hrvaške vlade, na katerem bi obravnavali vsa odprta vprašanja. Pusićeva je izrazila upanje, da bo do srečanja prišlo do poletja in pojasnila, da je do pobude prišlo zaradi različnih stališč Slovenije in Hrvaške glede skladiščenja jedrskih odpadkov nuklearke Krško in dolga hrvaškim varčevalcem nekdanje Ljubljanske banke. Erjavec je v zvezi s slednjim ponovil, da je treba vprašanje varčevalcev reševati v okviru nasledstva.

Ministra sta se dotaknila tudi mešane komisije za odprta vprašanja, ki po besedah Erjavca naj ne bi bila več »gasilska komisija«, temveč bi začela odpirati vprašanja razvoja in sodelovanja v energetiki, prometu in črpanju sredstev iz evropskih skladov.

Pusićeva je poleg pobude za srečanje vlad in nove vloge mešane komisije kot pomembni točki pogovorov izpostavila tudi proces do odločitve arbitražnega sodišča in ratifikacijo hrvaške pristopne pogodbe z Evropsko unijo v državnem zboru. Erjavec je v zvezi s slednjim dejal, da je njegovo osebno stališče, da se to čim prej uredi in da slovenska vlada čim prej začne postopek.

Manj državnih proslav

Vlada je sklenila, da se zaradi varčevanja v letošnjem letu organizirata le dve državni proslavi: ob dnevu državnosti ter ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Na državni ravni tako v Sloveniji ne bodo obeležili dneva upora proti okupatorju in dneva reformacije. Sredstva, namenjena za organizacijo državnih proslav, pa se bodo v skladu s sklepom vlade znižala za 50 odstotkov. V aktualnem proračunu je sicer za organizacijo državnih proslav predvidenih 500.000 evrov. Lani je bilo državnih proslav pet, poleg proslave ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter dnevu državnosti še proslava ob slovenskem kulturnem prazniku (ta je sicer letos že bila), dnevu upora proti okupatorju in dnevu reformacije.

Vsak dan prinesem v svojo službo nekaj pozitivnega

Ideja, da bi v porabskih vzgojno-izobraževalnih ustanovah morali imeti učitelje-asistente iz Slovenije, se je rodila že pred nekaj leti. Najprej jo je uspelo uresničiti na področju predšolske vzgoje, saj v porabske vrte že tretje leto prihaja vzgojiteljica-asistentka. Pogoje, da bi se podobna pomoč nudila tudi osnovnim in srednjim šolam, je uspelo zagotoviti na začetku tega leta. Od takrat prihaja vsak dan v Porabje profesorica slovenščine *Metka Perger*, ki jo je večina porabskih učencev in učiteljev že poznala, kajti že večkrat je sodelovala kot mentorica na poletnih jezikovnih počitnicah, ki potekajo vsako leto v Piranu. Na vprašanje, kakšne so naloge učiteljice-asistentke, odgovarja zmeraj prijazna Metka tako: »Moja naloga je pomagati učiteljem v Porabju pri poučevanju slovenskega jezika. Pomagam jim sestavljati učne liste, učno gradivo, skočim na pomoč tudi pri kakšnem lektoriranju. V prvi vrsti sem si pa zadala nalogo, da z učenci čimveč govorim slovensko. Ko sem prisotna na šolah, to tudi počnem.«

- Skoraj dva meseca vsak dan prihajate na naše šole, kako ocenjujete, kakšno je stanje slovenskega jezika na teh ustanovah? Koliko so učenci večši slovenski govorniki?

»Rekla bom, da imajo učenci kar veliko uskladiščenih slovenskih besed, ki pa jih praktično ne znajo uporabljati. Znajo poimenovati vse predmete, živa bitja, ko jih pa na hodniku vprašaš, 'kako si?', 'kaj delaš?', 'kaj ješ?', potem pa ne znajo odgovoriti ali pa odgovorijo nekaj, kar sploh ni odgovor na vprašanje.«

- Kdo je kriv za to po vašem?

»Teško bi nekoga imenovala za krivca. Mislim pa, da je to v prvi vrsti dolžnost družine, staršev, družinskih članov, da se doma pogovarjajo slovensko. Družina pa enostavno pričakuje, da bo šola

naredila tisto, kar bi v najzgodnejšem obdobju z otroki morala narediti sama.«

Metka Perger je po naravi zelo optimistična

- Družina torej svojih jezikovnih nalog ne izpolnjuje. Kaj lahko potem naredi šola?

»Pred kratkim sem bila na okrogli mizi v Ljubljani na Filozofski fakulteti, kjer je padla zelo dobra ideja s strani koroških Slovencev, da bi začeli v šolsko življenje več vključevati tudi družino. Kako bo praktično izgledal ta projekt, še verjetno točno ni dorečeno. Bilo bi pa res dobro, da bi starše, torej Porabske Slovence, vključevali v šolske dejavnosti ali pa vsaj dajali naloge za domov ne samo učencem, temveč tudi staršem. Jaz imam iz Slovenije zelo dobre izkušnje.«

- A bi se to dalo narediti tudi v Porabju?

»Ne vem. Zdaj komaj spoznavam mlajšo populacijo, starši pa, zaenkrat še ne vem, kakšni so. Tudi še ne morem povedati, kako bi se učitelji odzivali, če so dovolj motivirani ali ne.«

- Kako so vas sprejeli na naših šolah?

»Moram povedati, da smo kakšnih 14 dni najprej 'tipali' drug drugega. Verjetno so imeli tudi občutek, da prihaja nekako povečana kontrola, glede na to, da sem sestra Valerije Perger (višja svetovalka za porabsko šolstvo op. pisca). Ampak mislim, da so kar kmalu ugotovili, da nisem tako ostra, da sem 'mehkejša' varianta. Največkrat sem v Števanovcih, tedensko

trikrat, in moram poudariti, da grem z veseljem tja. Tiste dneve, ko me ni, pravijo celo, da me pogrešajo. Postali smo dobri sodelavci, ali celo že nekaj več.«

- Kako torej izgleda vaš delovni teden?

»V ponedeljek, torek in petek sem v Števanovcih, v sredo sem na Gornjem Seniku, v četrtek pa v Monoštru. Monošter je sicer zdaj zaenkrat še bolj rezerva, zato ker me velikokrat rabijo v tem času v Števanovcih. Učitelj Laci Domjan namreč ob delu študira, tako da tudi večkrat namesto njegaja poučujem, ker bi učenci takrat sicer imeli madžarščino. Uradno, formalno sicer ne smem biti sama v razredu, ker imam status učiteljice-asistentke, ampak z veseljem grem v razred in opravljam to delo. Mislim, da je tudi zelo dobrodošlo, ker sem sama z učenci v razredu, ni madžarskih besed in se moramo znajti v slovenščini. Če ne najdemo primerne besede, iščemo toliko časa drugo, podobno, da me razumejo. Pri tem si pomagam z govorico telesa. In mislim, da je to prava pot. Torej problem je, da učitelji v Porabju takoj, ko učenec ne razume kakšne besede, le-to prevedejo v madžarščino. Obstaja pa tudi druga pot, sicer daljša, ampak mislim, da bolj koristna.«

- Če se lahko nek otrok nauči nemščino ali angleščino, zakaj se potem naši otroci v osmih letih ne naučijo več slovenščine? Je pouk neefekten?

»To je res. Verjetno je malo krivde tudi v učiteljih - naj mi ne zamerijo - ampak mislim, da je, ker tudi sami aktivno premalo uporabljajo slovenski jezik. Premalo, premalo žive govorice uporabljajo, če pa jo že uporabljajo, potem je to mešanica porabskega narečja in madžarščine. Srčno upam, da se bo kaj premaknilo, in če lahko kaj malo vnaprej »špekuliram«,

bi bilo zaželeno, da bi na vsaki od teh šol bil prisoten učitelj-asistent.«

- Nekaj podobnega sem tudi sama predlagala ob obisku predsednika Türka v Porabju in sem videla, da je precej posluha za to v Sloveniji.

»To sem tudi sama ugotovila, kajti 2. marca smo v Števanovcih imeli obisk ministric Ljudmile Novak in tudi veleposlanice iz Budimpešte. Izkoristila sem priložnost in sem se na samem pogovorila z njima. Rekli sta mi, da se bo delalo na tem, da bi v prihodnje bili učitelji asistenti na vseh porabskih šolah.«

- Kako doživljate Porabje kot pokrajino?

»Zanimivo vprašanje. Nočem se nikomur prikupiti ali prilizovati, ampak meni je Madžarska že od nekdaj všeč. Ne vem, če obstaja kakšno preteklo življenje, pogosto povem, da sem že nekoč bila neke tu na Madžarskem. Ko se pripeljem čez mejo, začutim to neokrnjeno naravo, tukaj je še vedno neka taka divjina, ki je meni pisana na kožo. Ni avtomobilov, ni neke pretirane civilizacije. Komaj čakam, da bo pomlad in bo vse ozelenelo, da bom dala v prtljajnik škornje in se bom malo sprehajala po teh krajih.«

- Se pravi, tudi če se srečujete s težavami, puške ne boste vrgli v koruzo.

»Ne bom vrgla puške v koruzo. Vsem, ki me sprašujejo, kako je v novi službi, odgovorim, da prvič v življenju resnično z veseljem hodim v službo. Vidim, da se da še veliko napraviti. Mlada sem še, polna idej in bom pomagala. Po naravi sem zelo optimistična in vsak dan prinesem v svojo službo tudi nekaj pozitivnega. Ugotavljam pa, da ne samo porabski učitelji in učenci, ampak celotna mentaliteta tukajšnjih ljudi je vdana v usodo. Precej se jamra in govori, da se nič ne da narediti. Ampak jaz vem, da se da.«

Marijana Sukič

Eške več sodelovanja s Porabskimi Slovenci

Člani soboškoga društva penzionistov, stero ma neka več ka gezero članov, so pred dnevi v Pokrajinski in študijski knjižnici v Murski Soboti na svojem občnem zbori (közgyűlés) prejkpoglednili, ka vse so delali

Člani društva poslušajo poročilo predsednice Angele Novak

v lanskem leti, pa kaj jih čaka v letošnjem. »Leko bi pravli, ka je minulo leto nej bilou preveč prijazno (barátságos) do nas penzionistov. Občutili smo dosta stisk in straja pred prihodnostjo. Krize ške nede tak brž konec, zatou si trbej telko več časa vzeti eden za drugoga,« je pravla predsednica društva Angela Novak. V leti 2011, stero je bilou tudi mednarodno leto prostovoljstva (önkéntesség), so bili soboški penzionisti vödabrani za naj prostovoljno društvo v Mestni občini Murska Sobota, osem njihovih najbolje aktivnih prostovoljka pa je dobilo posebna priznanja. Od 2004. leta, gda so se vključili v projekt Starejši za višjo kakovost življenja doma, so njihove prostovoljke v sedmi lej-taj gorziskale že 2664 lidi, starih nad 69 let, in jih vöopitale, ka vse nücajo. Lidam prostovoljci pomagajo tudi praktično, tak ka namesto nji odijo v bauto, jim gorštejo novine ali knjige, leko pa se z njimi samo pogučavlejo. »Socialno ogroženin smo v sodelovanji z Rdečim križom in Karitasom ter mestnimi četrtmi zagotavljali humanitarno pomauč. Tak smo konec lanskoga leta obiskali 143 starejših oseb in

jih obdarili s prehrabnenimi paketi, vrednostnimi darilnimi boni in paketi z gvantom,« je ške povedala Novakova in raztolmačila, ka penzionisti dosta delajo tudi na kulturnom področji. Mešani pevski

zbor Vladimir Močan je lani svetiu 30. rojstni den, literarna sekcija je izdala sedmo revijo Shojene poti, likovna sekcija Mozaik, stera je dobro znana tudi v Porabji, pa je tak kak tudi sekcija ročnih del, pripravila več razstav.

Soboški penzionisti majo devet sekcij športnih dejavnosti, vse od balinanja, šahejranja do biciklejranja. Radi dejo tudi na izlete, ciglij so malo žalostni bili, ka so od devetij tri izlete lani morali dojpovedati, ka se je premalo lidi zglasilo. Dosta cajta namenjajo družabnim srečanjom, pa tudi sodelovanji prejk meje, najbolje s Porabjom, tak s slovenskimi penzionisti, kak tudi z Zvezo Slovcov na Madžarskem. »Konec lanskoga leta je našo društvo v Monoštri daubilo spominsko plaketo Jožeta Vilda, poimenovano pa našom nekdanjom predsedniki, steri je biu tisti, ka je vzpostavio tou sodelovanje,« je spaumnila predsednica soboških penzionistov in za letos napovedala, ka do stike s Porabjom okrepi li ške na področji literarnoga ustvarjanja.

se

Pismo iz Sobot

Šparanje

Name so že v mladi lej-taj včili, ka trbej znati šparati. Ja, stariške pa stari stariške pa po tejm v šouli sam poslušio, kak brezi toga dela žitek nede najboukši. Po tejm mi je žena od toga pripovedjala pa moja tašča Regina, trno čedna ženska, tö. Kak aj povejm? Včasim se mi tou delo, tou šparanje, vidi, gestejo dnevi, ka na tou ranč ne brodim. Pa ovak tö že od davnik geste tisto, ka pravi:

»Zrno na zrno, pogača, kamen na kamen, palača!«

Zdaj pa, kak stoj šké. Leko je tak ali ovak. Edni vejo prajti:

»Za koga mo vkraj deju? Vej pa samo gnouk se živé!«

Drugi se vcejlak ovak ravnjajo:

»Človek nigdar ne vej, ka vse ga čaka. Boukše je šparati pa na lagve čase broditil!«

Ge sam zmejs med tistimi, ka si brodijo po svoje:

»Vej pa, kak bou, tak aj bou!«

V tej nouri dnevaj, v tej vcejlak zmejšani časaj pa si ge kcuje toga brodim eške nika vcejlak drugoga. Brodim si, stoj sploj gnesden eške leko špara? Stoj? Gvüšno, ka samo tisti, ka že dosta ma. Tisti, ka skur nika nemamo, kak mo šparali? Če nika nemaš, nika ne moreš prišparati. Če dosta maš, dun dosta leko vkraj deješ.

Tak je tou zdaj gé. Pa je nej samo tak, vse je bole lagvo. Naš nouvi parlament pa naš nouvi kormanj so si naprej vzeli, ka mo zdaj pri nas v Sloveniji začnoli na velki šparati. Zdaj pa: kak de tou šparanje vögledalo, če pa smo že tak ali ovak trno srmaški? Kak smo prajli, šparaš leko samo po tejm, če kaj maš. Mi več skur nika nemamo. Eške dužni smo milijarde pa milijarde. Depa, lidge dun delajo. Pa zdaj tisti nika malo, ka eške službo majo za trno malo plačo, eške menje pejnez za svoje delo dobijo. S tejm se mi vöskopamo iz velke nevoule. Tak gučijo.

Depa, sto tou nam tumači? Ja, sto, ranč tej naši prejnji. Tej naši prejnji, ka že puno črvou vsega majo. Pa steri ma puno črvo vsega, ma puno rit tö. Njin je na lejki šparati. Depa, uni nedo na sebi šparali. Nej, tou sploj nej! Uni so se tak zgučali, ka mi mali lidge mujs moramo remen za dve ali tri lüknje vküp potegni. Tak de naše črvou bole tenko, menje de trbelo gesti, menje de nam pejnez trbelo pa tak dun prišparamo, ka se vö iz té nevoule potegnemo. Na, trbej prajti, uni do se nosili kak kakše pave, če se tou ma zgoditi.

»Z našim trdim pa poštenim delom smo se vöpotegnoli iz nevoule. Brezi toga, kak smo moudro brodili, pa kak smo naprajli, bi eške tadale do brade bili v globkoi vodej.«

Ja, leko, ka de ranč tak. Brodim pa, ka nede. V tej časaj najvejšoga šparanja je vöprišlo, ka eden trno mladi minister - eške materno mlejko ma na lampaj - prejk miljonko evronov že ma koulakvrat nut djano. Un je gé najbolje za tou, ka trbej rezati, sejkati, podejrati, na nikoi djasti. Njemi se tou v njegvoj žepki gvüšno nede poznalo. Té pejneznati človek šké najbolje šparati. Aja, eške tou! Té človek se piše Turk. Nej, tou je nej tej Türk, ka je nej dugo nazaj v Porabji biu. Té se Turk piše, tou je gnako kak tisti Törki, ka so ojdili kouli po Evropi pa si vzeli, ka so škeli. Leko, ka je tou kaj s tejm v žlati.

... DO MADŽARSKE

Višje plače v zdravstvu

V letošnjem letu se bo dvignila osnovna plača skoraj 86 tisočim zdravstvenim delavcem, je najavil prejšnji teden minister za človeške vire Miklós Réthelyi. Med temi bo več kot 12 tisoč zdravnikov, 68 tisoč strokovnih zdravstvenih delavcev (medicinske sestre, zdravstveni tehniki) in približno 1400 ostalih delavcev v zdravstvu. Zdravnikom, katerih trenutna osnova plača ne presega 350 tisoč forintov bruto, se bo plača dvignila za bruto 65 823 forintov. Za strokovne delavce so sestavili novo plačno lestvico, na osnovi katere se bo približno 22 tisoč ljudem dvignila plača za 20 tisoč, 32 tisoč ljudem pa za 15 tisoč forintov. Omenjene vsote bodo v zdravstvu dobili tudi za nazaj do januarja.

Visoka stopnja antisemitizma

Ameriška civilna organizacija Liga proti obrekovanju je po letu 2009 v letu 2012 ponovno izvedla raziskavo o stopnji antisemitizma v desetih državah Evropske unije, med katerimi je bila tudi Madžarska. Splošna ugotovitev raziskave je, da je najvišja stopnja antisemitizma na Madžarskem, v Španiji in na Poljskem, najbolj tolerantni so Britanci, Norvežani in Nizozemci. Civilna organizacija je postavila vprašanja ali soočila s trditvami 500 anketirancev v posameznih državah, na vprašanja so morali odgovoriti pritrdilno ali nikalno. Med temi so bile naslednje trditve: Židje so bolj zvesti Izraelu kot državi, v kateri živijo; Židje imajo preveliko oblast v poslovnem življenju; Židje imajo preveliko oblast na mednarodnih monetarnih trgih; Židje še zmeraj preveč govorijo o dogodkih holokavsta. V primeru prve trditve 55 odstotkov vprašanih Madžarov meni, da drži. Še slabši so rezultati pri drugih treh trditvah, kajti s temi se strinja okrog 70 odstotkov anketirancev na Madžarskem. Splošna ugotovitev omenjene organizacije je, da se je v zadnjih treh letih na Madžarskem dvignilo število tistih, ki se strinjajo s protizidovskimi trditvami, s 47 na 63 odstotkov.

Miki

Nejsem znau, ka škem biti

Gda se po osnovni šauli mlajši morajo odlaučiti, kama do se šli tadale včit, leko povejmo, ka nejmajo lekoga dela. Največkrat tašoga reda ešče sploj ne vejo, kakšno meštirjo bi si odabrali ali v kakšno šaulo bi šli. Tak mislim, s tejm smo vsi tak bili, ednim se je posrečilo, drugi so pa samo kasneje prišli na redni capaš. Tak je biu s tejm Laci Sömenek tö iz Varaša, dugo časa je zmišlavo pa študiro, dočas si je najšo svojo paut.

- Laci, po osnovni šauli si ti že znau, ka škeš biti?

»Nejsem znau, zato sem v gimnazijo ušo. Etak sem te emo ešče štiri lejta, ka se leko odlaučim, ka škem biti. Z drugoga tala je pa tau bilau, ka na osnovni šauli je moj razredničar Šanji Bedič biu, pa on mi je predlago, aj dem na gimnazijo, od tistec pa na visoko šolo se tadala včit.«

- Gda si gimnazijo skončo, te si na visoko šaulo ušo se tadala včit, kak ti je Šanji Bedič tau tanačivo?

»Fejst sem poštvö Šanjija kak človeka, pa vsigdar sem gorgledo na njega, ešče zdaj tö. Zato pa, kak mi je on tanačivo, v Sombotel sem ušo na pedagoško akademijo študirat. Jezike sem zavole dobro znau, zato sem pa nemščino pa slovenščino začno študirati.«

- Ka misliš ti od Šanjija Bediča?

»Tak mislim, ka dosta taši školnikov bi trbelo, kak je on. Leko povejmo, ka nej na gimnaziji pa nej na visoki šoli sem nej srečo tašoga človeka, šteroga bi tak poštvö pa tak n-njega gorgledo. Pa nej samo kak na školnika, liki kasneje že tak tö kak na prijatelja. Dugo lejt je on biu predsednik nogometnega kluba, pa vodo rokometase v Števanovci. Tistoga reda je bilau najvejšo športno življenje v Števanovci. Nej samo dober školnik biu, dapa znau je motivirati pa mladino vküprdržati.«

- Na pedagoško visoko šolo si

odo, gde si diplomiro, dapa nikdar si nej včiu. Leko, ka si ešče na visoki šoli si tö zmišlavo, ka škeš biti?

»Gda sem skončo šaulo, te sem že tak čüto, ka tau je nej

Laci Sömenek je dugo isko, dokeč je najšo svoj poklic

moj svejt, ka bi dja cejli den v učilnici sejdo. Istino, zdaj ka sem že starejši grato, pa če bi tak bilau, ka bi nej emo službo, zdaj bi se že vejn vzejo za tau, ka bi v šauli včijo.«

- Ka si delo potistim, gda si skončo visoko šaulo?

»Leto pa pau je tak bilau, ka sem v Avstrijo odo delat na sezonsko delo ali k zidarom. Tau se je mena vidlo, sploj pa zato, ka s tejm si dobre pejnaze leko prislüžo tistoga reda. Potejm se te še delo en kratek čas za inštitut Gallup na Verici, gda so me poiskali od špediterskoga podjetja, aj delam za njij. Tauga prednjoga je dobro pozno moj oča, tak so znali, ka vejm nemški pa so prišli do mene. Tak sem se te začno ukvarjati z organiziranjem transporta pri tauj firmi.«

- Kak dugo si biu pri tauj firmi?

»Vsevküp šest lejt sem delo pri tauj firmi. Sprvoga je dobro bilau, zato ka je v Varaši biu sedež, dapa sledkar sem že v Zalaegerszeg mogo odti. V Zalaegerszegi je te še eden nauvi predjen vcüprišo, več kaminov se je k nam držalo, pa dela tö več bilau, dapa plača je tak ostala ali še nižeša bila. Za volo tauga, pa ka se je

daleč trbelo voziti, sem si tak zmislo, ka gorpovejm. Potejm sem edno svojo špeditersko podjetje ustanovo z imenom Sö-Mi Bt. leta 2003, pa ešče gnesden tau delam.«

- Ka ma za delo eden organizator transporta ali špediter?

»Špediter je med prevoznškim podjetjem (füvarozó vállalat) pa med tistimi firmami, štere prevoz iščejo. Gda name zovejo ali na borzi (börze) vidim, ka firma išče prevoz, te dja pozovém prevoznško podjetje pa organioziram prevoz. Najprvin se poglijam za cejno, te vcüj dam svojo špeditersko delo pa te tak poiščem prevoz. Najbaukše je tak, če tam, v tistoj krajini je kamion pa gda nazaj dé, te domau néde prazen. Ali tak, če ta pa nazaj je naklajeni, tak se splača najbola. Tau je moje delo, tau je špeditersko delo. Velko srečo mam, zato ka dosta spoznancov mam, kak firme, tak šofere, brezi tauga bi dosta žmatnejše šlau. Tau spoznanstvo je ešče od tiste prejšnje firme, gde sem začno delati. Tistoga, steri je v Zalaegerszegi biu predjen, so ga nej marali, pa gda sem dja ustanovo firmo, za volo tauga ji je dosta prejk k meni prišlo.«

- Gospdarska kriza se je vidla?

»Fejst, zato ka menje prevozov bilau, cejno goriva so zdignili pa cejno so tö zdignili za avtocesto. Za volo tauga

je dosta prevoznški firm nanikoj prišlo. Zdaj, od lani geseni, ka malo baukše začne gratüvati.«

- Ti si privat, svojo firmo maš, teba niške ne zapovejda. Kak odiš delat, kelko vör sediš pred računalnikom?

»Če mam delo, ka stalni partnerji nas prosijo za prevoze, te bola samo predpodnevom. Če od tej ne dobimo dela, ne iščejo nas, te skur cejli den pred računalnikom moram sejdeti pa gledati sto, štera firma išče prevoze. Hitri moraš biti, ovak ne, š emo dela, zato ka drugi špediterji ti ga krajvzemejo.«

- Vsakši vej, ka tvoj hobi je že od mladi lejt naprej nogomet. Kak si zdaj s tejm, gda v Števanovci tau leto nede ekipa?

»Leko povejmo, ka mena je nogomet biu vse, cejlo življenje do tejsa mau sem špilo, pa vsigdar v Števanovci. Dostokrat so me zvali inan, dapa dja sem nikdar nej ušo, nej sem mogo tam njati števanovsko ekipo. Zdaj je malo bilau mladi iz Števanovec, bola vsi iz Varaša so bili, pa tej so vsi odišli iz ekipe. Brezi lidi pa ne moreš ekipo vöpostaviti, za volo tauga tau leto nede ekipe v Števanovci.«

- Nej ti je zdaj žau, ka si

dugo, dugo lejt tak dosta delo za števanovsko ekipo?

»Leko, ka ranč tau je bila baja, ka skur vse sem dja mogo delati, pa samo malo pomauči sem daubo od drugi. Leko, ka za volo tauga je tö prekinila delo ekipa, ka sem dja tak pravo, ka tau tak tadala nemo delo. Zdaj tak vögleda, ka od septembra znauva baude ekipa, zato ka dosta mladi nazaj pride, tisti, šteri so inan se šli špilat.«

- Kak leko zdaj vözdržiš brezi nogomet?

»Sprvoga je dobro bilau, ka sem malo leko počivo, pa brezi brig sem biu. Več časa sem emo za družino, kak za ženo tak za stariše, šteri v Andovci živijo, pa na krstne dekle. Ranč tak za drugi moj hobi, ka so psauvge. Istino, zato konca jeseni mi je že pa falijo nogomet, pa dobro bi bilau malo trenirati. Zdaj od te zime naprej mam eden nauvi hobi, tau je smučanje, na snejgi fejst uživam. Zdaj mo ešče gnauk ušo se smučat, od aprila pa že nika baude. Tak mislim, ka mo začnili organizirati nauvo ekipo v Števanovci, vüepam, ka se posreči, pa od jeseni naprej znauva baude števanovska nogometna ekipa.«

Karči Holec

www.porabje.hu

Obogatite svoje življenje z urejenim obrazom, popolno nego nog in rok.

Orhidelija
SVET LEPOTE

Privoščite si klasične masaže, refleksoterapije, aromaterapije, limfne drenaže

www.orhidelija.si

Hotel Diana, Murska Sobota
Tel: 070 556 589

OTROŠKI

MRAVLAK LEJKI

V velkom mravlinjeki je bilau dosta mravel. Depa, ednoj mravli je v tistom mravlinjeki nej dobro bilau. »Ge sam nej mravla! Ge sam moški! Ge sam mravla, nej pa mravla. Ge sam mravlak Lejki. Pa zato, ka neškem mravla ostanoti v etom mravlinjeki, dem ge po svejti vcejlak po svoje, « je strauso svojo mravlečo glavau. Pa je tak tō bilau. Mravlak Lejki je odišo na svoje.

Duga paut nazaj

Mravlak Lejki se je ravno po tejn, kak je sam sebi zapovedo. Ojdo je vcejlak po svoje po toum svejti. Zmejs je malo dola stano, depa, zvekšoga je ojdo po svoje. Zvekšoga!

»Kama pridem, če mo eške samo tak tadale ojdo? Leko ka nakraj svejta? Pa spoj geste kraj svejta? Kama pa mo tadale šou, če pridem na kraj svejta?« se je spitalo mrvalak Lejki ednoga lejppoga dneva. Mravlak Lejki se je spitalo pa dola stano.

»Depa, gda mo vedo, ka sam prišo na kraj svejta?« se je pito najbolje za istino. »Nika, šou mo tadale pa po tejm gvūšno zvej, gda pridem ta, ta na kraj svejta.«

Kak je povedo, tak je naredo.

Škeu je priti na kraj svejta, v tou je biu najbolje gvūšen. Pa je biu v tou tō gvūšen, ka je od toga stra emo. Mravlak Lejki je dobro vedo, kak je tou. Če prideš na tisto mesto, kak se voda začne. Tam leko nut spadneš. Tam je gé kraj zemle pa se začne moker svejt. Vedo je tou tō, kak je če do kraja streje prideš. Tak brž leko globko, globko spadneš. Leko, ka je na kraji svejta ranč tak gé. Ja, tou ga je trno mantralo.

»Depa, tam na kraji svejta se leko nika vcejlak drugoga začne, « je stra vkraj od sebe naganjo.

Gda je nouč prišla, je konec svejta eške trno daleč biu. Bar tak si je brodo mravlak Lejki.

Pa se je zgučo sam s seuv, ka si malo počine. Se je zgučo sam s seuv, ka de malo spau.

»Vnoči je nej sloboudno ojditi po svejti. Nigdar ne vejš, gda na njegvi konec prideš, « si je eške povedo, prej kak de spau.

Depa, nekak ga je vpamet vzeu. Nekakomi je na vūje prišo njegvi guč. Vsikši pa vej, ka sova vnoči najboukše čūje. Pa vsikši vej, ka je sova trno moudra stvar. Pa je ta moudra stvar z ostrimi vūjiami mujs mogla mravlaka Lejkiva pitati.

»Kak si ti brodiš od kraja svejta?«

Mravlak Lejki se je vōvtrgno iz snenosti. Pogledno je ta gor na vejko pa je sovo brž vpamet vzeu.

»Kak, kak si brodim?!« se je

skur koriti začno. »Vej pa tou vsikši vej! Ka se nin začne, se nin skonča tō, ka nej!«

Sova se je samo naraji smedjala, dokejč je nej znouva pitala.

»Na, po tejm pa mi dun povej, na sterom mesti se svejt začne?«

Mravlak Lejki je več nika nej sneni biu. Začno je na velki broditi. Na velki je brodo pa si za eden čas dun zbrodo.

»Vej pa svejt se začne vcejlak na drugom kraji, na sterom se skonča, « je biu trno veseli, ka je tak nebesko čeden gé.

Sova pa se je znouva naraji smedjala. Pa je eške bole mudro pitala.

»Ja, depa, kak daleč je tou. Kak daleč trbej titi od ednoga

do drugoga kraja?«

Zdaj je mravlak Lejki nika nej vōzbrodo. Nika je nej vedo vōzbroditi. Zatoga volo njemi je sova dun pomogla.

»Naš svejt je krugla. Pa kak kama deš, pa ojdíš pa li samo ojdíš, vsikgdar na isto mesto prideš. Tak je tou gé! Kak naprej deš, že nazaj deš tō, « je eške prajla pa že letejla v kmično nauč.

Zdaj je biu mravlak Lejki trno veseli.

»Na, zranja den tadale pa mo šou nazaj tō. Stoj bi si tou leko spoj brodo. Leko, ka nazaj domou pridem, gda mo že trno trūden od toga svojga vandranja po svejti.«

Pa je po tejm že spau tō.

Miki Roš

NATEČAJ +

OSTANE V DRUŽINI

Moje priljubljene jedi pri babici

Draga dekleta, dragi fantje!

Gotovo ima vsak izmed vas najljubše pecivo, juho ali kakšno drugo jed, ki je nobeden drug ne zna pripraviti tako dobro kot babi, babica, stara mama. Največkrat še tudi kot odrasli iščemo okuse, ki smo jih spoznali pri njej. Kaj pa vi jeste pri babici? Katero jed si zaželite, če vam kuha ali peče za vaš rojstni dan? Ali pripadate srečnejem, ki velikokrat jejo pri babici? Katero njeno jed najbolj obožujete? Vprašajte jo, kako jo pripravlja. Prosite jo, naj vam pove in tudi pokaže, kako jo pripravlja, da bi nam lahko napisali potek priprave. Tako bodo lahko tudi drugi skuhalo to jed. Bilo bi dobro, če bi jed lahko tudi fotografirali ali narisali. In seveda ne pozabite poslati fotografije vaše babice!

Ob receptu, ki nam ga boste poslali, prosimo pošljite tudi imena (lastno ime, ime babice in naziv jedi). Na primer tako: »Tako pripravlja moja babica *Marija Slobodič slivovo pito*. Zapisala *Sandra Genčev*, učenka 6. razreda.

Ne pozabite nam poslati vašega naslova (*poštni naslov*, *e-mail* ali oba naslova).

Skupaj pripravimo kuharico (iz jedi narodnosti) revije Barátság!

Da bodo te jedi (p)ostale last naše velike družine, ki jo sestavljajo različne narodnosti, ki živijo na Madžarskem. Last naše velike družine v Evropi.

Torej, veselo na delo! Pošljite recepte na naslednji naslov:

baratsag@upcmail.hu ali po pošti:

Barátság szerkesztősége 1519 Budapest, Postafiók 452.

Jedi po vaših receptih bomo poskusili pripraviti, najboljše, najbolj okusne bomo nagradili in objavili v naši reviji v rubriki Házaink Tája in tudi v Kuharici naše revije.

Rok za recepte: od objave do – najkasneje – 15. oktobra 2012

Želimo vam uspešno delo in okusna kosila pri babici!

Éva Mayer, odgovorna urednica

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS +

A CSALÁDBAN MARAD

Kedvenc ételem a Nagyinál

Kedves Lányok, Fiúk!

Biztosan mindenkinek van egy sütije, egy levese, egy étele, amit senki más nem tud úgy elkészíteni, mint a Mama, a Nagymama. Sokan még felnőtként is keressük azokat az ízeket, melyeket egykor nála ismertünk meg. Ti mit esztek a Nagyinál? Mit kértek, ha születésnapotok van és főz vagy süt nektek? Vagy olyan szerencsések vagytok, hogy gyakran esztek nála? Akkor mi az, amit a legjobban szerettek az ételei közül? Kérdezzétek meg, hogyan készíti el, mutassa meg, vagy mesélje el nektek, hogy leírhattátok, s így más is kipróbálhassa. Jó lenne, ha le is fényképeznétek, vagy lerajzolnátok, amiről írtok. És persze egy fotó a Nagymamáról, feltétlen küldjétek!

A beküldött receptek mellett a neveket is kérjük (a tietekét, nagymamátokét és a leírt ételét is). Egy példa: „Így készül nagymamám, *Szlobodics Józsefné szilvaslepénye*. Lejegyezte *Gencsev Szandra* 6. vagy 9. osztályos tanuló.” Ne feledjétek el a pontos elérhetőségeket is megadni (*postacím vagy e-mail*, esetleg mindkettő)!

Készítsük el közösen a Barátság (nemzetiségi ételekből álló) Szakácskönyvét! Mert ugye, úgyis a családban marad, a soknemzetiségű, nagy családban, melyben mindannyian itt élünk, Magyarországon és Európában.

Munkára fel, küldjétek el az ételek elkészítéséhez szükséges recepteket a következő címre: baratsag@upcmail.hu vagy postán:

Barátság szerkesztősége 1519 Budapest, Postafiók 452.

Kipróbáljuk, megsütjük, megfőzzük, megkóstoljuk őket és a legfinomabbakat, a legsikeresebbeket díjazzuk, majd megjelentetjük őket a Barátság Házaink Tája rovatában, s a Barátság Szakácskönyvében is.

Beküldési határidő: folyamatos, legkésőbb 2012. október 15-ig

Sikeressé várt, jó munkát, finom ebédeket kívánunk a Mamánál!

Mayer Éva, felelős szerkesztő

MLAŠEČI

KAUT

6.05 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 DOBRO JUTRO, POROČILA, 10.10 TEO, RIS., 10.25 TONI IN BONI, RIS., 10.35 MARTINA IN PITIČJE STRAŠILO, 10.45 NOČKO II.: ZGODBA O NEBEŠKEM POVRAČILU, PRAVLJICA ZA OTROKE, 11.00 SEJALCI BESED: FRANCE PREŠEREN, OTR. NAN., 11.20 PASJA PATRUJLA, NIZOZ. NAN., 12.00 POROČILA, 12.05 SVETO IN SVET, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.30 POGLEDI SLOVENIJE, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 KAJ GOVORIŠ? = SO VAKERES?, 16.00 SLOVENCI V ITALIJI: BREZ MEJE - KANALSKA DOLINA, 16.30 BABILON.TV, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.25 POSEBNA PONUDBA, 17.50 ZAČNIMO ZNOVA, SLOV. NAN., 18.30 POKEC, RIS., 18.35 BALI, RIS., 19.00 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 NA ZDRAVJE!, 22.00 ODMEVI KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 POLNOČNI KLUB, 0.15 BRANJA, DOK. SER., 0.20 POSEBNA PONUDBA, 0.45 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 1.35 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.00 INFOKANAL

PETEK, 30.03.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 11.15 DOBRO JUTRO, 14.45 GLASNIK, 15.10 EVROPSKI MAGAZIN, 15.25 OSMI DAN, 16.00 KNJIGA MENE BRIGA, 16.20 UMETNOSTNO DRSANJE - SVETOVNO PRVENSTVO, 17.55 ODBOJKA: FINALE KONČNICE DP (Ž), 3. TEKMA, NOVA KBM BRANIK : CALCIT VOLLEYBALL, 20.00 SODNI DAN LETA 2012: KONEC SVETA, DOK. ODD., 21.00 UMETNOSTNO DRSANJE - SVETOVNO PRVENSTVO, 22.30 SODOBNA DRUŽINA, AM. NAD., 22.50 OGLAŠEVALCI, AM. NAD., 23.40 UMIRANJE, KOPRODUKCIJSKI FILM, 1.20 ZABAVNI INFOKANAL

SOBOTA, 31.03.2012, I. SPORED TVS

6.00 KULTURA, 6.10 ODMEVI, 7.00 ZGODBE IZ ŠKOLJKE: RIBIČ PEPE: RRRIBNICA, 7.25 NOČKO: SILO ZA OGNILU, BUTEC IN NAVIHANEC, PRAVLJICA ZA OTROKE, 7.40 BINE: LAHKO NOČ, LUTK. NAN., 8.00 STUDIO KRISKRAS: FINTE, LUTK. ODD., 8.45 PALČEK DAVID, RIS., 9.10 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 10.00 RACA PO LUCYJINO, KRATKI FILM, 10.15 PASJA PATRUJLA, NIZOZ. NAN., 10.45 POLNOČNI KLUB, 12.00 TEDNIK, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.25 BILO JE ..., 14.40 PLANET 51, ŠP. FILM, 16.10 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 16.25 NA VRTU, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.15 SOBOTNO POPOLDNE, 18.30 OZARE, 18.40 OLVIJVA, RIS., 18.50 OZI BU, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, 19.45 ŠPORT, 20.00 MOJA SLOVENIJA, DRUŽINSKI KVIZ, 21.30 OTROCI SO V REDU, AM. FILM, 23.15 POROČILA, 23.50 MARIBOR 2012, EVROPSKA PRESTOLNICA KULTURE, 0.05 BRANJA: WITOLD GOMBROWITZ: FERDYDURKE, DOK. SER., 0.15 OZARE, 0.20 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, 1.10 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.35 INFOKANAL

SOBOTA, 31.03.2012, II. SPORED TVS

8.30 SKOZI ČAS, 9.00 POGLEDI SLOVENIJE, 10.15 POSEBNA PONUDBA, 10.40 SLOVENCI V ITALIJI: BREZ MEJE - KANALSKA DOLINA, 11.15 KNJIGA MENE BRIGA, 11.35 VOKALNA SKUPINA PLOMET IZ TORONTO, 13.00 OD SRCA ZA SRCE, FR. FILM, 14.30 NOGOMET: PRLEM EP 2012, 15.00 UMETNOSTNO DRSANJE - SVETOVNO PRVENSTVO, 16.55 ODBOJKA: FINALE KONČNICE DP (M), 2. TEKMA, 19.00 PLANET ŠPORT, 19.45 CAPE EPIC, ŠPORTNI FILM, 20.35 UMETNOSTNO DRSANJE - SVETOVNO PRVENSTVO: ŽENSKESKE - PROSTI PROGRAM, 22.35 MED VALOVI, 23.00 SOBOTNA GLASBENA NOČ: SHE'S GOT SOUL, NEISHA & BIG BAND RTV SLOVENIJA, 0.40 BRANE RONČEL IZZA ODRA, 2.25 ZABAVNI INFOKANAL

NEDELJA, 01.04.2012, I. SPORED TVS

6.35 MARIBOR 2012, EVROPSKA PRESTOLNICA KULTURE, 7.00 ŽIV ŽAV, OTROŠKA ODDAJA, 9.55 NEDELJSKA MAŠA, 11.20 IZVIR(N)I, 11.45 OBZORJA DUHA: TRIDNEVJE, 12.00 LJUDEJE IN ZEMLJA, 13.00 PRVI DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 13.20 NA ZDRAVJE!, 15.10 PRVI IN DRUGI, 15.30 ALPE-DONAVA-JADRAN, 16.00 VAN DIS V AFRIKI: JOHANNESBURG IN SOWETO, DOK. SER., 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.15 UGANI, KDO PRIDE NA VEČERJO?, 18.40 GREGOR IN DINOZAVRI, RIS., 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 20.00 MOJI, TVOJI, NAJINI, DRUŽ. NAD., 20.30 INTERVJU: DR. ALEŠ GABRIČ, 21.30 CAMILLE, AM. FILM, 23.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 23.35 BRANJA: FERNANDO PESSOA: ZADNJA ČAROVNIJA - VARUH CRED I., DOK. SER., 23.40 ALPE-DONAVA-JADRAN, 0.15 DNEVNIK, 0.40 ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 1.05 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.35 INFOKANAL

NEDELJA, 01.04.2012, II. SPORED TVS

8.40 SKOZI ČAS, 9.05 GLOBUS, 9.35 UNIVERZA, 10.05 OTROŠKI PEVSKI ZBOR RTV SLOVENIJA: SLOVENSKE LJUDSKE PESMI IN OTROŠKE IGRE, 10.40 KINO KEKEC: ČAROBNO SREBRNO, NORV. FILM, 12.00 TURBULENCA, 12.35 LONDONSKI VRTILJAK, 13.05 ŠPORTNI IZZIV, 13.35 SLOVENSKO OLIMPIJSKO STOLETJE, DOK. SER., 14.30 UMETNOSTNO DRSANJE - SVETOVNO PRVENSTVO: REVILJA, 16.55 NOGOMET: PRVA LIGA, KOPER : MARIBOR, 18.55 KOŠARKA (M): LIGA TELEMACH, HELIOS : UNION OLIMPIJA, 1. POLČAS, 19.45 ŽREBANJE LOTA, 19.55 KOŠARKA (M): LIGA TELEMACH, HELIOS : UNION OLIMPIJA, 2. POLČAS, 20.40 MALI ŠIRNI SVET, ANG. NAD., 21.35 KUZLE, DOK. FELJTON, 22.00 SUROVO KOT NAFTA, DOK. ODD., 23.45 NERAZUMLJIVOSTI, KRATKI FILM AGRF, 0.00 ZAKAJ JIH NISEM VSE POSTRELIL?, KRATKI FILM, 0.20 ZABAVNI INFOKANAL

PONEDELJEK, 02.04.2012, I. SPORED TVS

6.25 UTRIP, 6.35 ZRCALO TEDNA, 7.00 DOBRO JUTRO, POROČILA, 10.10 BALI, RIS., 10.20 VRTNI PALČEK PRIMOŽ, RIS., 10.30 BACEK JON, RIS., 10.40 PRIGODE VIKTORJA IN VIKTORČKA, RIS., 10.45 IZ POPOTNE TORBE: KOLO, 11.05 DEDEK IN MOJEM ŽEPU, 11.35 SPREHODI V NARAVO: GOZDNE ZDRUŽBE, 12.00 POROČILA, 12.05 LJUDEJE IN ZEMLJA, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.30 ALPE-DONAVA-JADRAN, 13.55 MED VALOVI, 14.25 OBZORJA DUHA, 15.00 POROČILA, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.45 PRVI IN DRUGI, 16.00 INTERVJU: DR. ALEŠ GABRIČ, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.25 DUHOVNI UTRIP, 17.40 POGLED NA ..., 17.55 ZAČNIMO ZNOVA, SLOV. NAN., 18.25 POKEC, RIS., 18.30 JANEZEK IN SAMUEL, RIS., 18.40 ZORAN IN ŽARKO, RIS., 19.00 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 TEDNIK, 21.00 STUDIO CITY, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 PISAVE, 23.35

BRANJA, DOK. SER., 23.40 GLASBENI VEČER, 1.15 DUHOVNI UTRIP, 1.30 DNEVNIK, 1.55 SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 2.20 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.45 INFOKANAL

PONEDELJEK, 02.04.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 11.30 DOBRO JUTRO, 15.15 SOBOTNO POPOLDNE, 16.45 PRI PEARSONOVH, AM. NAN., 17.20 KAJ GOVORIŠ? = SO VAKERES?, ROM. ODD., 17.35 DOBER DAN, KOROŠKA, 18.10 SODNI DAN LETA 2012: KONEC SVETA, DOK. ODD., 19.00 ARITMIJA, 19.50 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 20.00 DEDIŠČINA EVROPE: JOŠE IN PILAR, PORT.-ŠP. DOK. FILM, 22.10 NA UTRIP SRCA, 22.10 SOPRANISTKA JOAN SUTHERLAND: ARIJA IZ OPERE LUCIA DI LAMMERMOOR, 22.20 GODEC, ZAIGRAJ NA ŠKANT, DA POKAŽEMO NOV GVANTI!, DOK. ODD., 22.50 ARITMIJA, 23.35 ZABAVNI INFOKANAL

TOREK, 03.04.2012, I. SPORED TVS

6.05 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 DOBRO JUTRO, POROČILA, 10.10 ROLI POLI OLI, RIS., 10.20 POLIČAJ ČRT, RIS., 10.30 BARNI, RIS., 10.35 PINGU - PINGVIN, RIS., 10.40 STUDIO KRISKRAS, LUTK. ODD., 11.25 IZ POPOTNE TORBE: KAKO NASTANE LUTKOVNA PREDSTAVA, 12.00 POROČILA, 12.05 PRVI IN DRUGI, 12.20 PISAVE: AMOS OZ, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.35 STUDIO CITY, 14.25 BABILON.TV: POKRIVALO, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 KNJIGA MENE BRIGA, 16.00 SVETO IN SVET, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.25 UGRIZNIMO ZNANOST, 17.40 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 18.00 ZAČNIMO ZNOVA, SLOV. NAN., 18.30 MINUTE ZA JEZIK, 18.40 TIMI GRE, RIS., 19.00 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 ODKRITO, 21.10 MUZIKA OD TRSTA DO TRBIŽA, DOK. FILM, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 GLOBUS, 23.35 PILOTI IN LETALA V 2. SVETOVNI VOJNI, DOK. ODD., 0.30 BRANJA, DOK. SER., 0.40 UGRIZNIMO ZNANOST, 0.55 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 1.10 DNEVNIK, 1.35 SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 2.00 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.25 INFOKANAL

TOREK, 03.04.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 10.50 DOBRO JUTRO, 13.40 ARITMIJA, 14.25 BLEŠČICA, ODDAJA O MODI, 15.00 MOJA SLOVENIJA, DRUŽINSKI KVIZ, 16.30 IZVIR(N)I, 17.00 NA VRTU, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 17.55 GLASNIK, 18.20 SLOVENSKI VODNI KROG: KOPRSKI ZALIV, DOK. ODD., 18.50 URE STAVKALO, GLASBENA SAGA: MLADINSKI ZBOR RTV SLOVENIJA IN STOP, 19.50 ŽREBANJE ASTRA, 20.00 MUZIKAJETO: METAL, 20.25 ZDRAVJE SLOVENCEV: (NE)VARNOST KOZMETIKE, 20.55 BOŽJI MOŽJE, FR. FILM, 22.55 BRANE RONČEL IZZA ODRA, 0.50 ZABAVNI INFOKANAL

SREDA, 04.04.2012, I. SPORED TVS

6.05 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 DOBRO JUTRO, POROČILA, 10.10 KRITJI SESTRICI, RIS., 10.20 LARINA ZVEZDICA, RIS., 10.30 DANICA IN PRIJATELJI, RIS., 10.35 TIMI GRE, RIS., 10.45 RIBIČ PEPE: MI ZNAMO MIZARITI, 11.05 ZLATKO ZAKLADKO: LESKA TE PO RITI TRESKA, 11.20 HABIB, DAN. NAD., 12.00 POROČILA, 12.05 MUZIKA OD TRSTA DO TRBIŽA, DOK. FILM, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.30 TEDNIK, 14.20 DUHOVNI UTRIP, 14.35 ČRNO-BELI ČASI, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 UGRIZNIMO ZNANOST, 16.00 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 16.20 GLOBUS, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.25 TURBULENCA, 18.00 ZAČNIMO ZNOVA: SVETLANA, SLOV. NAN., 18.35 PINGU - PINGVIN, RIS., 18.40 KUHANJE? OTROČJE LAHKO!, RIS., 18.45 OZI BU, RIS., 19.00 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.05 SKRIVNO ŽIVLJENJE BESED, ŠPANSKI FILM, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 PRAVA IDEJA!, 23.35 BRANJA, DOK. SER., 23.40 TURBULENCA, 0.10 DNEVNIK, 0.40 SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 1.05 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.25 INFOKANAL

SREDA, 04.04.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 11.15 DOBRO JUTRO, 14.45 VAN DIS V AFRIKI: JOHANNESBURG IN SOWETO, DOK. SER., 15.35 BILO JE ..., 16.40 MUZIKAJETO: METAL, 17.10 MOSTOVI - HIDAK, 17.45 SLOVENCI PO SVETU: ZGODBA DRUŽINE BAJDA IZ MENDOZE, 18.15 MUZIKA OD TRSTA DO TRBIŽA, DOK. FILM, 19.00 MLADI VIRTUOZI: FLAVITISTKA EVA-NINA KOZMUS IN SKLADATELJ ANŽE ROZMAN, 19.30 NAVDHIH KLASIKE: EVANINA KOZMUS: JACOB GADE IN TOKE LUND CHRISTIANSEN: TANGO FANTASIA, 19.50 ŽREBANJE LOTA, 20.00 LONDONSKI VRTILJAK, 20.30 ŠPORTNI IZZIV, 21.00 SLOVENSKO OLIMPIJSKO STOLETJE, DOK. SER., 21.35 BLEŠČICA, ODDAJA O MODI, 22.05 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 22.50 PIANIST BOJAN Z, 23.25 ZABAVNI INFOKANAL

ČETRTEK, 05.04.2012, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 DOBRO JUTRO, POROČILA, 10.10 METKA IN ZVERNIKO ZVER, RIS., 10.30 KARTI, RIS., 10.35 ALEKS V ŽIVALSKEM KRALJESTVU, RIS., 10.40 POLZJEGRASKE ZGODBE, RIS., 10.50 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 11.35 RACA PO LUCYJINO, KRATKI FILM, 12.00 POROČILA, 12.05 SLOVENSKI VODNI KROG: KOPRSKI ZALIV, DOK. ODD., 12.30 UGRIZNIMO ZNANOST, 13.00 PRVI DNEVNIK, 13.30 ODKRITO, 14.30 KUZLE, DOK. FELJTON, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 TURBULENCA, 16.20 PRAVA IDEJA!, 17.00 POROČILA OB PETIH, 17.25 BABILON.TV: ŽALOVANJE, 17.50 ZAČNIMO ZNOVA, SLOV. NAN., 18.20 MINUTE ZA JEZIK, 18.30 ZORAN IN ŽARKO, RIS., 18.40 SVETOVVALKA HANA, RIS., 19.00 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 POGLEDI SLOVENIJE, 21.30 NA LEPŠE, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 OSMI DAN, 23.35 SVETO IN SVET: SLUŽITI GOSPODU V VESELJU, 0.25 BRANJA, DOK. SER., 0.35 DNEVNIK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 1.25 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.50 INFOKANAL

ČETRTEK, 05.04.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 11.10 DOBRO JUTRO, 14.40 UGANI, KDO PRIDE NA VEČERJO?, 15.55 MIRJAM KALIN, PORTRETNA ARIJA, 16.15 OPERNE ARIJE: MEZZOSOPRANISTKA MIRJAM KALIN, TENORIST BRANKO ROBINŠAK, 16.35 MOSTOVI - HIDAK, 17.05 EVROPSKI MAGAZIN, 17.25 UNIVERZA, 17.55 ODBOJKA: FINALE KONČNICE DP (M), 19.50 ŽREBANJE DETELJICE, 20.00 UMETNOSTNO DRSANJE - SVETOVNO PRVENSTVO: REVILJA, 21.00 NOGOMET: EVROPSKA LIGA, 23.00 RESTAVRACIJA RAW, IR. NAD., 23.50 NOGOMET: EVROPSKA LIGA - POVZETKI, 0.25 IRENE HUSS: NOČNI OBHOD, ŠVED. NAD., 2.00 ZABAVNI INFOKANAL

Na kratko

Delegacija aktivistov Društva porabski slovenski penzionistov v družbi predsednice DU Murska Sobota Angele Novak med programom na prireditvi na den žena, steroga je 8. marca svetilo Društvo upokojencov Murska Sobota v Hoteli Diana.

Kejpa: Klara Fodor

Porabski ljudski obrtniki so s pomočtjavu Slovenske zveze letos tū, kak že telko lejt, nota pokazali svoje meštrije, svojo delo na razstavi v okviru Jožefovi dnevov na Cankovi, stere je že petnajsto leto pripravilo Turistično društvo Cankova pod vodstvom predsednice Hilde Vogrinčič. Vō so postavili ejglane okraske, prčece, papirnate rauže, pūšle, cekre s kukarčnoga lupinja, košare iz vrbovi šib. Med delom so pa ponōjvali raje slivove reteše od Anuške Ropoš pa se veselo družili že s starimi znanci.

Kejpa: János Csapko

22. marca je bilo območno srečanje otroških in mladinskih gledališč v grajski dvorani v Murski Soboti, ki se ga je udeležila tudi gledališka skupina Seničke zvezdice ZSM DOŠ Gornji Senik. Predstavili so igro z naslovom Rdeča kapica, in sicer v porabskem dialektu. Mentorica skupine je Irena Kalamar, vodja pa Ildiko Dončec Treiber.

Kejpa: Laci Nemes

Porabje

ČASOPIS
SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Šukić

Naslov uredništva:
H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.;
tel.: 94/380-767;
e-mail: porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062

Tisk:
TISKARNA KLAR d.o.o.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Ministrstva za
javno upravo in pravosodje (KIM) ter Urada RS za
Slovence v zamejstvu in po svetu.
Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za
Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR
ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU15
1174 7068 2000 1357 0000 0000,
SWIFT koda: OTPVHUHB